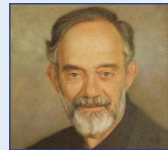

«Παρεμβαίνοντες...»

...Γιὰ νὰ ἀποφεύγωναί οἱ συγχύσεις καὶ τὰ σχίσματα

Ὁ μακαριστὸς π. Ἰωάννης Ρωμανίδης ἔζησε τὸν 20ὸ αἰῶνα, ἀφοῦ ἐκοιμήθη τὸ 2001, στὴν ἀρχὴ τοῦ 21οῦ αἰῶνα, καὶ ἀντιμετώπισε ὅλα τὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς του μέσα ἀπὸ τὴν **Ἐμπειρικὴ Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας**.

Ἀκριβῶς, ἐπειδὴ στηρίχθηκε στὴν Θεολογία τῶν Ἁγίων, οἱ ὁποῖοι δὲν ὀμιλοῦν περὶ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ γιὰ τὸν Θεό, γι' αὐτὸ καὶ εἶχε ἀποκτήσει μιὰ πνευματικὴ εὐαισθησία νὰ διαβλέπη τὰ προβλήματα ποὺ ὑπάρχουν σὲ κάθε ἐποχὴ καὶ χρειάζονται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν ἀπὸ τοὺς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀναφερόμενος στὸ ποιὲς προκλήσεις θὰ κληθῆ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ Ἐκκλησία στὸ μέλλον, καὶ ἐννοοῦσε βασικὰ τὸν 21ο αἰῶνα, δηλαδὴ τὴν ἐποχὴ μας, ἔλεγε ὅτι θὰ εἶναι τρεῖς:

Πρῶτὴ πρόκληση θὰ εἶναι ὁ **Οἰκουμενισμὸς**, ὁ ὁποῖος συγχέει τὴν Θεολογία τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων καὶ Πατέρων μὲ τὴν θεολογία τῶν φιλοσόφων καὶ στοχαστῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπικρατῆ ἕνας **συγκρητισμὸς**.

Δεύτερη πρόκληση θὰ εἶναι ἡ ἀναζήτηση ἀπὸ ὅλους τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων...

Τρίτῃ πρόκληση θὰ εἶναι ἡ **σχέση μεταξὺ Θεολογίας καὶ ἐπιστήμης**...

* * *

Ὁ π. Ἰωάννης Ρωμανίδης, μὲ τὴν θεολογικὴ γνώση ποὺ εἶχε καὶ τὴν **Προφητικὴ Θεολογία** ποὺ ἐξέφραζε, συνέλαβε τὶς προκλήσεις ποὺ ἔχει ἡ Ἐκκλησία στὶς ἡμέρες μας.

Πράγματι, ὅλα τὰ σύγχρονα **προβλήματα** ποὺ προκαλοῦν τὴν Ἐκκλησία, προέρχονται ἀπὸ τὸν **Οἰκουμενισμό**, τὴν **θεοποίηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων** καὶ τὴν **σύγκρουση μεταξὺ Πίστεως καὶ ἱατρικῆς ἐπιστήμης**.

Καί, φυσικά, ἡ Ἐκκλησία ἔχει **πρόβλημα** ἀπὸ Χριστιανούς, Κληρικούς καὶ Μοναχοὺς [ἀλλὰ καὶ λαϊκοὺς], ποὺ δὲν μποροῦν νὰ διακρίνουν τὴν ὀρθόδοξη θεολογικὴ γνώση ἀπὸ τὴν σύγχυση ποὺ προκαλοῦν ὁ **συγκρητικὸς Οἰκουμενισμὸς**, ἡ **θεοποίηση τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων** καὶ τὰ σύγχρονα **ἐπιστημονικὰ ἐπιτεύγματα**.

Γι' αὐτὸ, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορὰ σήμερα χρειαζόμαστε Κληρικούς, Μοναχοὺς καὶ Θεολόγους [καὶ λαϊκοὺς], ποὺ νὰ ἔχουν ἀφ' ἑνὸς μὲν **«γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν»**, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ γνωρίζουν τὰ δεδομένα τῆς σύγχρονης ἐποχῆς, τῆς κοινωνίας καὶ τῆς ἐπιστήμης, **προκειμένου νὰ διακρίνουν τὸ κτιστὸ ἀπὸ τὸ ἄκτιστο, τὸ θεϊκὸ ἀπὸ τὸ δαιμονικὸ, τὴν πνευματικὴ ὑγεία ἀπὸ τὴν παράνοια καὶ τὸν φανατισμὸ**.

Χρειαζόμαστε ἀνθρώπους ποὺ νὰ **μετέχουν τῆς καθαρτικῆς φωτιστικῆς καὶ θεοποιουῦς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ**, ἀλλὰ ταυτόχρονα, ὅπως ἔκαναν οἱ μεγάλοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, νὰ **γνωρίζουν καὶ τὰ δεδομένα τῆς ἐποχῆς μας**, γιὰ νὰ καθοδηγοῦν μὲ νηφαλιότητα καὶ ψυχραιμία τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

■ **Ὅταν δὲν ὑπάρχουν τέτοια πατερικὰ ἀναστήματα, ἀλλὰ ἐπικρατοῦν μονομερεῖς καὶ φανατισμένοι ἄνθρωποι, τότε θὰ πρέπει νὰ ἔχουμε περισσότερη ἐμπιστοσύνη στὰ θεσμικὰ ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας, τὶς Συνοδικὲς Ἐπιτροπὲς καὶ τὶς Συνοδικὲς ἀποφάσεις γιὰ νὰ ἀποφεύγωναί οἱ συγχύσεις καὶ τὰ σχίσματα.**

Ὁ Ἐραμιστῆς

† ὁ **Μητροπολίτης Κυπριανὸς**

20.2.2022 ἐκ. ἡμ.,

† Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων Ὁσίων

† Ἁγίου Λέοντος Ἐπισκόπου Κατάνης